

Égigérő

2008. Húsvét



Égigérő

2008. HÚSVÉT

Hol vannak, akik feltámadtak?

„És íme, a templom kárpitja felülről az aljág kettéhasadt, a föld megrendült, és a sziklák meghasadtak. A sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste. Ezek kijöttek a sírokból, és Jézus feltámadása után be mentek a szent városba, és sokaknak megjelentek.” (Mt 27,51-53)

Félreértés ne essék, a fenti idézet valóban a Bibliából való, és nem egy hollywoodi horrorfilm forgatókönyvének a részlete. Egy keveset idézett, homályos és titokzatos húsvéti ige ez, amelynek tanúsága szerint Jézus halálakor a sírok megnyíltak, több ott pihenő test megelevenedett, és kijött a végső nyugvóhelyről, majd Jézus feltámadása után látványosan megmutatta magát a városbelieknek.

Természetes, hogy feszegeti a fantáziát a bibliaolvasó ember arra vonatkozó kíváncsisága, vajon hogyan történt mindez. Még inkább felcsigázhatja hívő érdeklődésünket, ha becsületesen megmondjuk: közelebbi adat nincs arra nézve, hogyan jelentek meg ezek a szentek, és mi történt velük Nagypéntektől Húsvétig. Azt sem tudjuk, hol lehetnek az óta.

(Folytatás a(z) 3. oldalon)

(Folytatás a(z) 2. oldalról)

Egy azonban bizonyos: Jézus halálának hatása a sírokig eljutott. Mellőzve az önmagukban nehezen értelmezhető mozzanatokot, ez a lényeges húsvéti, evangéliumi mondanivaló. A figyelmet joggal felkeltheti ugyan a templomi kárpit kettészakadásának bizarr ténye, de csupán azért, hogy az érdemi közlendőt példázza: szabad a lehetőség az Isten felé való elindulásra! Húsvét megbontja az Isten és az ember közötti távolságot magában rejtő misztikum, a halál fekete szövetét. A földrengés, a sziklák meghasadása a geológus számára is érdekes lehet, a teológusnak azonban többet mutat: az emberi szívek megrendülését, amelyet az evangélium ezen az erőteljes módon ábrázol.

Nagypéntek és Húsvét közös üzenete az, hogy Jézus halálának a jelentősége elhatott és elhat a halál és a sírok világába. Halála, feltámadásának az alapja is. Az evangélista nem tud (vagy nem akar?) másként fogalmazni, mint úgy, hogy Jézus halálával „mozgolódás” kezdődött a sírokban, majd ez a lélegzetelállító (vagy lélegzetindító?) változás Jézus feltámadásával nyilvánossá lett. Nagypéntek a halál világában egy olyan folyamat kezdetét jelentette, amelyet azután Húsvét fejezett be. A naptárunk is ezt rögzíti: Nagypéntekre *mindig* Húsvét következik!

Legyünk hálásak Istennek azért a bizonyosságért, hogy elpihent szeretteink sírja is megtelik majd egyszer napfénnel. Amiként egykor az ő nyughelyük üres lesz, úgy a saját sírunk sem tarthat vissza minket örökké. Mi is feltámadunk!

Áldott legyen Isten Jézus Krisztus halálának azért a hatalmáért, amely egészen az elmúlásig és azon túl, a sírokig elhat!

Dr. Bácskai Károly

Húsvét hajnali himnusz

Fénylik a nap fényességgel,
Zöng az ég nagy dicsérettel,
Ez világ örül örömmel,
Ordít az pokol rettegéssel.

Mert az erős király Krisztus,
Halál erejét elvevé,
Pokol torkát bérekeszté,
Minket nagy kívül megmente.

Koporsóban temettetik,
Vitézektől őriztetik,
Hatalomban dicsekedék,
Halál tőle győzöttetik.

Megment immár az kínoktúl
És az pokol ellenségétől,
Mert feltámad az halálból,
Mint mondaték az angyaltúl.

Megholt vala bűneinkért,
Feltámadt igazságunkért,
Hogy mi is vele egyembe
Támadnánk örök életre.

Ez húsvéti innepekben,
Vigadozzunk örömlünkben,
Mert a Krisztus nagy örömben
Támadt fel dicsőült testben.

Te kegyelmes király, Krisztus!
Bírdad az mi szíveinket,
Hogy tenéked dicséretet,
Mondhassunk és dicsőséget.

Kérünk téged, Krisztus Jézus,
Ez húsvéti örömlünkben,
Ótalmazz minket mindenben,
Testi-lelki veszedelemben.

Hálákat adunk tenéked.
Ki az halálból felkele,
Uralkodol most Atyáddal,
És Szentlélek Úristennel.



Majd holnap felhívom...

(Harminckét meg tíz év margójára)

Úgy gondolom, nem az én tisztem összegezni egy lelkipásztori pályafutást, vagy akár csak a 32 éves budahegyvidéki szolgálat jelentősebb állomásait, hiszen erre vannak nálam sokkal szakavatottabbak. Amire vállalkoztam, Jóska bátyám, hogy felidézsek néhány képet, személyes emléket.



Talán kevesen tudják, hogy már aktív lelkészként kényszerültél arra, hogy egy ideig felhagyj a szolgálattal, és civil foglalkozást keress magadnak. Ennek oka, hogy elveidhez ragaszkodva, ellenálltál a kor politikájának, és nem álltál békepapnak – sokszor talán emiatt volt békétlenség körülötted. 1965-től a mérnöki hivatásod gyakorlása mellett szolgálatként, s a gyülekezet történetét leíró könyvből puskázva tudom, hogy az 1997-ig tartó 32 évi szolgálattal „csúcstartó” vagy Budahegyvidéken.

Mind a szószéken, mind onnan lejöve ragaszkodtál az elveidhez, mindig őszintén elmondtad a véleményed egyházzal, hazáról, de az élet bármely egyéb kérdéséről. Emiatt sokan nem szerettek, mások viszont pont ezért jöttek a Tartsay utcába, akár távolabbi gyülekezetekből is. „Nem egy könnyű ember” mondták rólad, ami valószínűleg igaz is volt, de az előbb említett őszinteségből és elvhűségből adódóan következetes és kiszámítható.

Egyediek voltak a többrészes vasárnapi igehirdetéseid, amelyek akarva-akaratlan arra készítettek, hogy a következő vasárnapokon is ott legyek a templomban, ha meg akartam érteni a teljes üzenetet. (Hiányozni egyébként sem lehetett, mert mint tanár a lógós diákok, finoman számon kértél – „Nem láttalak múltkor, Szabolcskám.”)

Életem számos mérföldköve kapcsolódik a szolgálataidhoz, amik sosem voltak rutin műveletek. Máig elevenen él bennem az emlék, hogy amikor felkértelek az esküvőnkön való szolgálatra, „berendeltél” a lelkész hivatáiba, hogy tisztázd a köztünk lévő, vélt feszültséget. Csak úgy akartam elválni az esketésünktől, hogy nincs köztünk személyes konfliktus.

Az talán nem titok, hogy nemcsak a gyülekezet lelkészeként ismertelek,

hanem mint a szüleim, a család barátját is. Gyakran vendégeskedtél is nálunk, és ilyenkor elengedhetetlen társad volt a kamaszos mosoly, a „takácsjóska” huncut tekintet. Akik ennyire nem ismertek, azok nem tudják, hogy bár két generáció választott el tőled, mindig vevő voltál az ugrásra, és persze ott volt tarsolyodban a hasonlóan komoly ellencsapás is.

Furcsa így belegondolni, hogy a több mint tíz évvel ezelőtti esketésünk volt az egyik utolsó hegyvidéki szolgálataid. Tudom, nehezen vetted tudomásul, hogy a szeretett gyülekezetet, néhányak hangjára hallgatva, nem kért többet a szolgálataidból. Azt is tudom, hogy hasonlóan fájdalmas élmény volt, hogy a XX. század végén, az 50-es évekre hajazva tiltották le egy igehirdetés sorozatodat, (egy másik gyülekezetben) csak azért, mert nem értették, vagy nem értettek veled egyet. A tavalyi révfülöpi konferencián való szolgálattal, úgy láttam - talán - gyógyír volt a korábbi sebekre.

Az elmúlt néhány év már a betegség árnyékában telt. Számomra példaértékű, ahogy feleséged, Sári néni elvesztése után is, Isten akarata előtt meghajolva, töretlen hittel küzdöttél a gyógyulásért. Bár ez utóbbi sok energiát elvitt, a gyülekezetet ekkor sem tévesztetted szem elől. Nem tudtál úgy felhívni, hogy ne tudj, mi történt épp a Kék Golyó utca környékén. Sajnos, ritkán beszélünk, de ilyenkor az általános témák mellé mindig elfért egy pótnagyapai tanács, intelem.

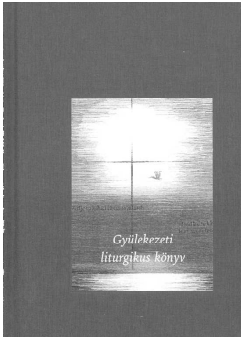
Karácsony előtt is terveztem, hogy felhívlak békés ünnepeket kívánni. Eszténként bosszúsán láttam, hogy ehhez már késő van. „Majd holnap felhívom...” - gondoltam. Hát ez elmaradt. Örökre. Pedig egy-két tanács még biztos jól jönne...

Mihályi Szabolcs

Takács Jóska bácsi kívánsága volt, hogy a temetéskor a virágra szánt öszszeget ki-ki a Sarepta Budai Evangélikus Szeretetotthon javára fordítsa. Aki szeretne valamilyen módon adózni Takács József emlékének, kívánságát szem előtt tartva, támogatásával ilyen formán megteheti.

**Sarepta Budai Evangélikus Szeretetotthon számlaszáma:
11702036-22380599**

A Gyülekezeti liturgikus könyv



Január 3-án volt az *Evangélikus istentisztelet – Gyülekezeti liturgikus könyv* bemutatója, melynek anyaga több mint tíz év alatt alakult ki. A megújított istentiszteleti rendek tervezése közben világossá vált, hogy a szokatlan formákat csak úgy lehet ismertté tenni, ha a gyülekezeti tagok maguk előtt látják az új rendet, ha saját könyvükből követhetik azt: tehát eddigi énekeskönyvünk mellé *kiegészítő kötetet* kellett készítenünk az új rendekkel és az azokhoz kapcsolódó énekes anyaggal.

Ebben a munkában sokféle elvárásnak kellett megfelelni. Építsen a hagyományainkra, de hozzon újat is. Legyen művészileg igényes, mégis sokak által befogadható. Adjon új lendületet liturgikus éneklésünknek, ugyanakkor

hordozza magán evangélikusságunk jellegzetességeit.

A kötet négy nagy részből áll. Az első a vasárnapi istentiszteletek rendjeit közli liturgikus dallamokkal, énekevekkel és egyszerű módon. Innen a legszélesebb érdeklődésre talán az új „énekers-ciklusok” számíthatnak. Ezek válthatják fel az Evangélikus Énekeskönyv 1.–13. rendjeit. Minden ciklus hat énekeverből áll, kifejezve azt a törekvést, hogy istentiszteleteink többségét úrvacsorával együtt tartsuk. Az énekeverseket mindig összeköti valamiféle stíláriis azonosság; találunk közöttük például régi magyar énekekből, német korálókból, genfi zsoltárokból, szlovák gyökerű énekekből összeállított ciklust. Az eddig megszeretett énekevek mellett több új szöveg is megjelenik a válogatásban, amelyek megalkotásakor az eredeti liturgikus szöveg gondolataihoz való mind szorosabb kapcsolódás volt a vezérelvünk.

A második nagyobb egység az alkalmi istentiszteletek (családi, gyónó, ökumenikus istentisztelet, templomi keresztes és temetés, iskolai alkalmak, áhítatok) rendjeit tartalmazza. Az áhítatformák közé tartozik az utóbbi években sokak által megszeretett zsoltározó istentisztelet, a *prima* és a *vespera* is, valamint ezek ünnepekörönként változó tételei.

A harmadik rész jórészt magyar nyelvű gregorián énekekből áll. Evangélikus egyházenénk legnagyobb hatású felismerése az elmúlt évtizedekben éppen az volt, hogy kimeríthetetlen gazdagságú koráljaink mellett ismét használatba kell vennünk a gregorián zene magyarra fordított kincseit. E gyűjteményben 13 gyönyörű himnusz található, melyet több mint száz zsoltár követ. Félto szeretettel alakítottuk a zsoltárok szövegeit, hogy azok a 21. század emberének imádságai lehessenek. A recitált zsoltárok mellett régi magyar zsoltárparafrazi-

sokat és genfi zsoltárokat is találunk.

Az utolsó fejezet 35 új éneket tartalmaz, melyek felfrissíthetik gyülekezeteink énekrepertoárját. Figyeltünk arra, hogy az új fordítású német korálok mellett magyar dallamaink száma is gyarapodjék. E példatár fogadtatása szempontokat adhat az egykor összeállítandó új énekeskönyv szerkesztőinek is. Reményeink szerint hegyvidéki gyülekezeti tagjai is hamarosan megismerkedhetnek ezzel az értékes gyűjteménnyel.

Dr. Ecsedi Szuzsanna

Biblia éve 2008.

Az utcán sétálva, nem messze a templomunktól egy Szentírás olvasó fiatalokat ábrázoló plakátot fedeztem fel. A következő felirat olvasható rajta: *Boldog, aki olvassa. Biblia éve 2008. Erre hívnek a katolikusok, reformátusok, evangélikusok.* Biztos vagyok benne, hogy gyülekezeteink sok tagja látta már városzerte az előbb említett hirdetőt. Nagyon örülök ennek a kezdeményezésnek: Krisztustól kapott küldetésünk lényege, hogy mind többek számára eljuttassuk a ránk bízott drága kincset.

A magyarországi programnak előzménye Európa német és francia nyelvű országában 2003-ban újtára indított kezdeményezés. A szervezők úgy érzik, sikerült a kitűzött célt megvalósítani: sokakkal sikerült újra „felfedeztetni” a Szentírás. Ilyen tapasztalatokkal és reményekkel indította újtára a magyarországi katolikus és protestáns egyházak vezetése 2008. január 20-án, az ökumenikus imahét nyitónapján ezt a programot. A történelmi keresztyény felekezetek összefogása, egy közös ügy mellé való odaállása önmagában üzenet értékű a mai magyar társadalomban. Hiteles, vonzó csakis úgy lehet közösségeink élete, ha a környezetünk azt látja, békeességben élünk egymással, s hogy vannak közös értékeink, amelyekkel ki tudunk állni sokak elé.

Szinte lehetetlenség felsorolni, mennyi rendezvény (konferenciák, kiállítások, stb.) kíséri majd Budapesten, de országzerte is a Biblia éve 2008. sorozatot. Gyülekezeteinkben, amellet, hogy a különböző bibliakörök témái között is megjelenik, egy kiállítással szeretnénk mi is csatlakozni. Lehetőség szerint minél több kiadású és nyelvű Szentírás gyűjtetnénk össze, melyekből a lelkesi hivatal előterében rendezünk kiállítást. A XII. kerületi felekezetek összefogva ez év novemberében egy nagyobb kulturális programmal szeretnénk felhívni a figyelmet mindannyiunk hitének legtitésőbb forrására. Bizunk abban, hogy akárcsak Nyugat-Európában öt évvel ezelőt, úgy nálunk is elérí célját a sorozat, s egyre többen találják meg e drága könyvben életük értelmét, s találkoznak az azon keresztül megszólító Szentháromság egy igaz Istennel.

Keczkó Pál

„A víz szalad, a kő marad, a kő marad.”



Remélem, sokan vagyunk, sőt egyre többen, akik ismerik az idézetet. Olyan önálló életre kelt versrészlet ez, amely a félműveltség igazi mentsvára: Ismerem!- jelentjük ki bátran, de közben reméljük, hogy a további kérdések már nem zúdulnak felénk.

„A víz szalad, a kő marad, a kő marad.” – Wass Albert sokáig feledtetett költőnk és írónk Üzenet haza című versének lényegét, minden versszak erejét biztosító két sora ez, s ez volt dr. Fabiny Tamás püspök úr avató beszédének is alap gondolata, amely 2008. január 12-én hangzott el **Budakeszin**, a 100 éve született **Wass Albert szobrának** leleplezésén.

„A Bibliában a kő Krisztus-szimbólum, továbbá a szilárdság, az állhatatosság és a maradandóság jelképe. Wass Albert szavai máig ható vigaszt és bátorítást nyújtanak: „A víz szalad, a kő marad, a kő marad.” A víz, hívják azt Jordánnak vagy Vörös tengernek, Küiküllőnek vagy Tiszának, Dunának vagy Oltnak, szalad. De a kő marad.” – fogalmazott püspök úr, felidézve olyan bibliai történeteket, melyekben a kő a bizonyosság, a biztonság, a remény és az állandóság jelképeként tűnik fel.

A kő marad, de „mindenek fölött megmarad Jézus Krisztus, a sarokkő, a szegletkő, az alapkő, nekünk pedig tudnunk kell, hogy más állapot senki sem vethet a meglevőn kívül, amely a Jézus Krisztus.”

A kő marad... s Wass Albert munkássága, műveinek olvasása és értése élő kővé szilárdulhat bennünk, s állhatatossá tehet bennünket a mindennapok keresztény magyarként történő megélésében.

A kő marad... s reméljük ez a szobor is – elkerülve a kor „divatos” rombolási, s szoborlopási hullámát – marad, s megtekinthető Budakeszin.

A szobor Budakeszi központjában, a parkban került felállításra. Megközelíthető a Moszkva térről induló 22-es autóbusszal.

Remélem, sokan kirándulnak el oda, s reményesség az is, hogy egyre több mai modern ex libris kerül Wass Albert frissen nyomott műveinek kezdőlapjaira is.

Dr. Fabiny Tamás áhítatának felhasználásával, Borókay Réka



Beharangozó ...

„A legfőbb cél a földi létben:
ember lenni mindig, minden körülményben.”

/Folytatódik az irodalmi délutánok hagyománya /

2008. április 13-án vasárnap délután 5 órakor kerül megrendezésre az embert, mint értéket középpontba állító **irodalmi délután**. 25 vers hangzik el 15 előadótól és szinte minden korból. Az estet idén Bakosné Kardos Piroska presbiter testvérünk szervezi. Az irodalmi délutánokat a tavaly elhunyt Csománé Forgács Emma indította el, szervezte töretlen erővel és fejlesztette szép hagyománnyá. A délutánon Emi nőire is emlékezünk a családja által vezetett rövid megemlékezéssel és persze minden egyes elhangzott verssel.

Kirándulások 2008-ban

Egynapos buszos kirándulás

Az elmúlt évhez hasonlóan idén is tervezzük **gyülekezeti buszos kirándulást**.

Időpont: május 24. szombat.

Útvonal: Hollókő, Ipolytarnóc, Vác. A külön busz a gyülekezeti központ elől indul és ide is ér vissza. Az idén is szeretném, ha a délelőtti programot közös ebéddel záránk, remélem, most is találunk megfelelő, jó éttermet. A kirándulás költsége idén sem haladná meg a 3000 Ft-ot személyenként, azt Alapítvány ebben az évben is támogatást nyújt. A pontos információk április közepére lesznek ismertek. A hirdetőtáblán és az irodában (Özveggy Istvánnénál) lehet majd érdeklődni.

Remélem, sokak érdeklődését felkeltettem, és ez a nap is gazdag programot tartogat számunkra; kapcsolattévelyítő, gyülekezetet építő is lesz.

Többnapos kirándulás Krakkóba és környékére

A másik tervezet kirándulás több napos lesz. Idén Krakkó és környéke van tervebe véve.

Időpont: 2008. június 16-20. között, 4-5 napos időtartamban. Az időpont még **változhat** (egy két napos eltolódással), de június utolsó napjáig bezárólag tervezem a megvalósítást. Több utazási irodával is tárgyalok, ezzel kapcsolatban még nincs konkrét információ. A várható költség 50-60 ezer Ft. Mindenképpen félpanziós megoldást szeretnék (reggeli és meleg vacsora). Várom az előzetes jelentkezéseket **március 30-ig**, hogy a szállás szempontjából érdemben tudjak tárgyalni az utazási irodákkal. **Jelentkezés:** Özveggy Istvánné, 224-0640-es telefonszámon vagy a 30-432-9593 mobil számon.

Ha bárkinek kérdése, észrevétele van, szívesen fogadom.

Özveggyé Piroska

SZJA 1+1 %

Szeretettel kérjük idén is gyülekezetünk tagjait – megköszönve a korábbi évek felajánlásait – hogy személyi jövedelemadójuk (SZJA) egyik 1 %-át a Budahegyvidéki Evangélikus Templomépítési Alapítvány (adószám: **18077397-1-43**), másik 1 %-át pedig a Magyarországi Evangélikus Egyház (technikai szám: **0035**) részére ajánlják fel. Mint tudjuk, ez nem jelent a felajánlónak többlet anyagi terhet, gyülekezetünk (egyházunk) hitéleti tevékenységét azonban nagymértékben segíti.

A nyilatkozatot az alábbiak szerint lehet érvényesen megtenni:

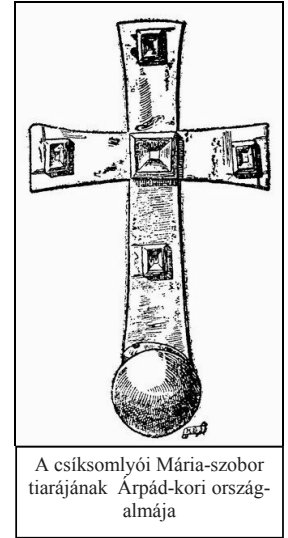
- az adóbevallási nyomtatvány részét képező *0753-D számú nyomtatványt* (géppel v. kézzel) kitöltve és az adóbevallási csomag részeként az APEH-nak postázva (elküldve), vagy
- az adóbevallási nyomtatvány részét képező *0753-D számú nyomtatvány* (kézzel) kitöltve, és azt külön lezárt borítékba helyezve, az adóbevallási csomag részeként az APEH-nak postázva,
- a *mellékelt nyilatkozatot* külön lezárt borítékba helyezve, és azt az adóbevallási csomag részeként az APEH-nak postázva,
- a *mellékelt nyilatkozatot* lezárt borítékba helyezve, és azt a munkáltatónak leadva **május 10-ig**, vagy
- a *mellékelt nyilatkozatot* lezárt borítékba helyezve és azt az APEH címére postázva **május 20-ig**.

(Ez utóbbi két lehetőség azok számára is biztosít lehetőséget az adó 1+1 %-áról való rendelkezésre, akik az adóbevallásukat már benyújtották, és akkor erről nem rendelkeztek.)

Aki nyilatkozatát borítékba helyezi, a lezárt borítékra feltétlenül írja rá nevét és **adóazonosítóját**, és a leragasztott részen keresztül írja alá. Ha a rendelkező nyilatkozatot valaki az adóbevalláshoz csatolja (borítékban vagy a kézzel kitöltött nyomtatványon), azt a bevallás első oldalán is jelezze az erre szolgáló négyzetbe X-et írva.

Bartsch Iván: Megváltás

Vér.
Szegekkel átütött
lábak és kezek.
Kereszt.
Nehéz teher,
mit kinlódva
tartanak
a szegekkel
átvert lábak
és kezek.
Mennyit szenvedett
Ő, aki sosem
Vétkezett.
Bűneinket hordozta Ő,
az értünk
szenvedő,
s én, ki
méltatlan vagyok,
keresztje alá
roskadok.



A csíksomlyói Mária-szobor tiarájának Árpád-kori országalmája

Nagy Gáspár: A főpap udvarában

Belül már minden elveszett
kívül már minden meglazult
a főpap udvarában rendesen
háromszor tagadád az Úrt
beismered vagy elkened
mi az mi közējük lökött
veled a szolgák gyávasága is
alázta Nagycsütörtököt!

Gyülekezeti alkalmaink bemutatkoznak (folytatás)

„Zengje szád...”

A zene összekapcsol. Nemcsak minket, embereket egymással - legyen bár egy az anyanyelvünk, avagy különböző - hanem a Jóistennel is.

Az ifjúsági énekkarból gyülekezeti énekkarrá érett kórusunk immár évek óta rendszeresen, (havonta legalább egyszer) zengi Isten dicséretét templomunk karzatán. A szolgálatokat szorgos munka előzi meg minden pénteken este fél 8-tól 9-ig, és még van türes szék énekelni tudó és szerető új tagok számára.

Munka? Ezt írtam? Munka is, valóban, de ennél sokkal több is. Felidézek egy jelenetet, mely az egyik próba után zajlott. Ekkor történt az, hogy lelkesen megszólalt egyik énekkaros társam, hogy milyen érdekes, az éneklés mennyire felélénkíti az embert. Tiszta szívemből egyetértettem, hisz a fárasztó munkahét után teljesen elcsigázva én is sokszor estem be már úgy a péntek esti énekkari próbára, hogy inkább a vacsora és egy puha ágy képe lebegett a lelki szemeim előtt. Nos igen. Választhatnánk más programot is, mégis ha ott vagyunk a próbán, megtörténik a csodálatos átváltozás: mert bár koncentrációt igényel a szép többszólamú darabok megtanulása, hangzásuk csiszolgatása és pontos eléneklése, mégis mindig kikapcsol, és energiával tölt fel a közös dalolás. Az énekkari próbák komolysága mellett megfér a humor is. A fergeteges hangulatról Hikisch Zoltán karvezető vitalitása és a sokszor könnyes nevetésre fakasztó nyelvi és mimikai zsonglorködése, valamint az innen-onnan szárnyra kelő sok szellemes megjegyzés gondoskodik.

Meglehet, kissé rendhagyó módon mutattam be az énekkart. De úgy gondoltam, hogy a száraz történelmi tényeket és adatokat már rég feljegyezték a „krónikák”, a szép kórusműveket hónapról hónapra hallhatja a gyülekezet, viszont az énekkarról, mint lélekmelengető zenei és közösségi élményről talán így még nem tudósított senki.

Zene és humor. Mindkettő Istenünk ajándéka. Bontsuk ki mindennap.

Berő Emőke

Kedd esti bibliaóra

Az esti, gyülekezeti bibliaóráink minden kedden ½ 7 órakor kezdődnek. Több, mint ötven évvel ezelőtt felnőtt ifjúsági bibliaóráként indult el. Né-

hány évig 60-70 fős létszámmal működött. A főváros távoli részeiből is érkeztek résztvevők. Számos ifjúsági csoporttal tartottunk élő kapcsolatot. Az „óra tagjai” több gyülekezetben szolgáltak. Az 1960-as évek első felében, – Danhauser László lelkészünk elhelyezése után – egyházpolitikai erőszak hatására döbbenetesen leépült a bibliaóra. Csak egy újabb évtized után érte el ismét a 20 fő körüli létszámot.

Mindegyik alkalom kezdeti perceiben, énekelés után egy bevezető szöveget olvasunk fel valamelyik teológiai műből, esetleg régi igehirdetésből. Majd újabb éneklés, s imádság után kezdődik a fő téma. A hónap néhány keddjén más-más jellegű előadás-igehirdetés szólal meg közöttünk. Az első kedden vendéglelőadó tart előadást valamilyen elvi kérdéssről. A másodikon igehirdetés hangzik el, lehetőleg gyülekezetünk fiataljainak szolgálatával. A harmadik keddi hittanóra felnőtteknek, lelkész előadásával. A negyediken egy bibliai könyv igéit kutatja egy-egy „kipróbált” testvérünk.

A szolgáló mondanivalóját hozzászólások, eszmecsere követi. Végül – a 8 óra előtti negyedórán – közös kérdéseinket beszéljük meg, s imádsággal, énekléssel zárjuk alkalmunkat.

Dr. Koczor Miklós



Hétköznapokra...

Mit keresitek a holtak között az élő? Nincs itt, hanem feltámadt.” (Lk 24, 5-6)

Nem a meghalás művészetéből, az ars moriendi-ből, hanem Krisztus feltámadásából fújhat friss, tisztító szél a mai világba. Itt van a válasz Arkhimédész mondására: „Adjatok egy biztos pontot, és kifordítom sarkából a világot.” Sok minden megváltozna, ha ezt valóban hinnék néhányan a világban, s földi ténykedésükben ehhez igazodnának! Hiszen a hűsvét azt jelenti, hogy a feltámadás fényében élünk.

(Dietrich Bonhoeffer)

Beszámoló a Teremtés Galéria elmúlt két évéről



Engem ért az a megtisztelő felkérés, hogy tájékoztathatom a gyülekezetet Galériánk elmúlt két esztendejének tevékenységéről.

A Teremtés Galériát Borókay Zsófia és ifj. Vidovszky István hívta életre a lelkeszi hivatal előtti tér díszítésre váró falain, azzal a céllal, hogy pályakezdő keresztény szellemiségű művészek bemutathassák munkásságukat nagyobb közönségnek is. Az időről-időre változó kiállítások elnyerték a gyülekezet tetszését, amelyre bizonyították – a szóbeli közléseken

túl – emlékkönyvünk számtalan hosszabb-rövidebb bejegyzése.

A sikeren felbuzdulva komolyabb „infrastrukturális” beruházásokra került sor. Kezdetben pályázatok útján nyertünk pénzt, többévi munkánk eredményeképpen mára már éves szinten előre meghatározott önkormányzati támogatási összegben részesülünk. Ennek keretében képkeretekkel, újfajta sínekkel, zsinagekkal, szerszámokkal (többek között egy frissen beszerzett A/2-es vágógéppel) és egy kimondottan képkerettárolásra tervezett és méretezett praktikus faládával gyarapodott a Galéria. Ezek mind-mind színvonalasabb és esztétikusabb kiállítások rendezését teszik lehetővé. A gyarapodás azonban nem csak anyagi volt, ugyanis két segítő is csatlakozott az immáron négyfős csapathoz Borókay Réka és jómagam személyében.

Az elmúlt két évben (a nyári szüneteket nem számítva) nagyjából kéthavonta váltották egymást a kiállítások, amelyek – örömteli módon – elég széles skálán mozogtak – igaz, így néha az alapelvünk „pályakezdő” kitételét némiképp zárójelbe téve.

Emlékezhetünk a budaörsi evangélikus gyülekezet mienkénél kisebb, ám hasonló stílusú új templomának szép fényképeire, Madarász Melinda ruhának képeire, amelyeket „Hagyományörzés a divatban – magyar népviseletek tükrében” címmel mutattunk be 2006 őszén. Szintén rendhagyónak mondható S. Sebestyén József, a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal munkatársának fotóiból összeállított „A Kárpát-medence megújuló öröksége” című, határon túli templomokat bemutató sorozata, s ne feledjük a rendhagyó '56-os verstárlatot sem, amelyet 2006. október 23-a alkalmából láthattak az érdeklődők.

Természetesen a sok „hagyományos” kiállítás is emlékezetes, így a Békéscsabai Evangélikus Gimnázium és Művészeti Szakközépiskola növendék-

keinek festményei, rajzai vagy Péter Alpár erdélyi és magyarországi kiadványokba kerülő mesekönyv-illusztrációi. Kovács Tamás „Három szem” című sorozatának táblái megosztották a közönséget, de ez is része a művészetnek, hiszen azt sosem lehet objektívan értékelni. Szabylár Zsuzsa, Várkonyi Lajos és Kasza Julianna munkái egyöntetűbb tetszésre leltek gyülekezetünkben. Egyértelmű pozitív visszajelzéseket váltott ki a már nálunk másodszor megjelenő Hupján Attila, aki már az első, „Isten és a Bor” tematikájú sorozatával is sikert aratott. Most az Időfék című anyagával tért vissza, amelyet – félredobva a több százezer fényképező felszerelést – egy spártai egyszerűségű lyukkamerával (másnéven camera obscura, vagy pinhole) készített. Pozitív volt Gergely Kasza Attila kiállításának fogadtatása is, amelyet februárig láthatott a nagyérdemű. **Április 11-ig látható Sólom Irén gobelin kiállítás**, amelyet már a megnyitót követő pillanatokban sok dicséret szó kísért. 2008-as terveink között szerepel – a galéria szervezőinek „határozata” értelmében – szokás szerint további öt kiállítás szervezése.

Mózes Krisztián



Hupján Attila : Harangláb (camera obscura felvétel)

A növekedés lehetősége Gyülekezeti konferencia—Révfülöp

Révfülöp

- van, akinek ez egy község neve
- van, akinek a nyár és a Balaton

Révfülöp

– nekünk, akik már évek óta részt veszünk a gyülekezeti konferencián több ennél: számunkra egy tartalmas és vidám, kihagyhatatlan (!) hétvége színimájája. Idén is, mint minden évben felvonnult, a gyülekezet teljes keresztmetszete: az ajtókat csapkodó, nevetgélő, lábunk alatt szaladgáló gyerekek; vidáman csocsózó ifjúság; a szervező, fáradhatatlan, borozgató középkorúak; a kitarató és kedves idősek.

Napközben előadásokat hallhattunk a hétvége vezérfonalához kapcsolódóan: tudunk-e kommunikálni; milyen képet mutat egyházunk magáról és mi lyet kellene; hogyan, milyen eszközökkel változtathatunk ezen; hogyan tehetjük vonzóbbá, hívogatóbbá gyülekezetünket. Az előadások után fórum-beszélgetéseken mondhatta el mindenki ötleteit, gondolatait bízza abban, hogy konkrét eredmények szülessenek.

A napot mindig áhítattal kezdtük és fejeztük be. Este finom ételek és italok mellett játékokkal tettük próbára képességeinket. A tréfás feladatok bukta tóin átjutva „nagy” nyeremények vártak ránk. Legnagyobb nyeremény a közvetlen hangulat, az egymásra figyelés és egymás megismerése volt. Mindenki nyitott volt a másik gondjára, bajára, de örömeire is. Így válhat/válhatott a gyülekezet igazi közösséggé.

Csendes imádsággal emlékeztünk meg a közelmúltban elhunyt testvéreinkről, Takács József lelkészünkről és Búcz Mariann tanárnőről, akik tavaly még közöttünk voltak Révfülöpön.

A vasárnapi záróistentisztelet üzenete:

Tanuljunk meg megtartani az ünnepeket, a vasárnapot! Krisztus a fény a sötétben, rá figyelve tudjunk örülni a napsütésnek, a tavasznak, az élet apró örömeinek!

Így az otthoni gondok, munkák, rohanás, az ország állapota iránti aggodás és a politikai helyzet ellenére bizakodva, megerősödve és megnyugodva tértünk haza.

Köszönjük a szervezőknek!

Borókay Éva

Jegyzőkönyvszerűen a hétvégéről

2008. február 8-10.

70 ember

4 előadás

Fórumbeszélgetés

3 áhítat

Istentisztelet

Résztvevő és szolgáló lelkészek:

Keczkó Pál

Dr. Szabó Lajos

Dr. Szabóné Mátrai Marianna

Dr. Bácskai Károly



Képek a hétvégéről



Állandó gyülekezeti alkalmaink

Istentiszteletek:

Vasárnap **10.00** óraker (a hónap első vasárnapján **11.30**-kor), úrvacsorával

Családi istentisztelet: a hónap első vasárnapján **10.00** óra-
kor,úrvacsorával

Budakeszin az új ref. templomban: minden hónap első és harmadik vasárnapján és az egyházi ünnepek másnapján **8.30** óraker

Gyermek bibliakör:

Vasárnap 10.00 óraker, az istentisztelettel párhuzamosan (kivéve a hó első vasárnapján)

Bibliórák:

Kedden 18.30 óraker (gyülekezeti)
Csütörtökön 10.00 óraker (gyülekezeti)
Hó első csütörtökön 18.00 óraker (közégeneráció)

Budakeszin:

fiatal felnötteknek és a középmeződeknek dr. Fabinyi Tiborral előre egyeztetett időpontban

Minden hó 2. szerdán 14.30h-tól idösek bibliórája a ref. gyülekezeti teremben

Hittanórák:

Hétfőn 16.30 óraker gyülekezettünkben;
az iskolákban megbeszélés szerint.

Konfirmációi előkészítő:

Pénteken 16:30 óraker

Ifjúsági és fiatal felnőtt órák:

Csütörtökön (*kéthetente*) 19.00 óraker fiatal felnöttek bibliórája családoknál
Pénteken (*hetente*) 18.00 óraker a korábban konfirmált ifjúságnak és a középiskolás korosztálynak.

Baba-mama kör

Kéthetente (páratlan heteken) szerda de. 10.00 óraker

Énekkari próbák:

Pénteken 19:15 órától – gyülekezeti kórus (alagsori próbateremben)

A hittan- és bibliórákra, ifj. órákra bejárat az alsó udvari kapun.

Erös vár a mi Istenünk!

Égigéző



A Budahegyvidéki
Evangelikus Gyülekezet lapja

Kiadó: Keczkó Pál lelkész
Bp. 1123 Kék Golyó u. 17.
telefon: 224-0640
e-mail: pal.keczko@lutheran.hu

Szerkeszti a Szerkesztöbizottság:
Borókay Ferenc, Borókay Réka,
dr. Csonka Géza, Kézdy Pál

<http://hegyvidek.lutheran.hu>